

Kohtaamisia Glasgow'ssa Deep Throat (syvän kurkun) ja haamupäästövähennysten kanssa

Ahti Tolvanen

Kaikki alkoi viikko ennen meidän pyhäinpäivää. Skotlannissa oli Halloween.

Olin iloinen mahdollisuudesta olla ainoa, vaikkakin epävirallinen, suomalaisten kveekereiden edustaja paikan päällä COP 26 ilmastokokouksessa sekä siihen liittyvän uskontojenvälisen yhteyskomitean kokouksissa. Minulla oli myös kunnia vastaanottaa kutsu iltamessuun, joka oli yksi monista COP 26 viikkojen aikana, paikallisten Ystävien vieraana. Se pidettiin Glasgow'n kveekareiden kokoustalossa.

Rahoitus

Ensin muutama sana rahoituksesta, koska se on mielestäni avaintekijä ilmastokriisin takana. COP-kokoukset eivät pureudu aiheeseen tehokkaasti. Ihmiset välttävät rahoituksen teemaa tai pitävät sitä tylsänä – niinpä he niin kuin mekin joudumme kuolemanvaaraan.

Mark Carneyn ilmoitus 3. marraskuuta 2021 globaalien rahoituslaitosten uusista sitoumuksista yli 130 biljoonan dollarin rahoitukseen, jolla autetaan valtioita ja yrityksiä saavuttamaan nettonolla, oli kuin raikas tuulahdus ilmastokokoukselle, joka alkoi jo vaikuttaa näköalattomalta.

Covid 19 -rajoitukset aiheuttivat pitkiä jonoja ja monet kehitysmaiden ja saarivaltioiden edustajat loistivat poissaolollaan. Tämä kaikki kyseenalaisti ennakko-odotuksen ”kaikkien aikojen helpoimmin tavoitettavasta” ilmastokokouksesta. Ehkä tätä taustaa vasten voimme antaa anteeksi monien osallistujien ajatukset lentää kotiin ennenaikaisesti.

Ei siis ollut hölynpölyä, kun tämä Englannin ja Kanadan keskuspankkien entinen pääjohtaja, lainaten osuvasti Greta Thunbergia, julkisti kokouksessa Glasgow'n taloudellisen allianssin nollapäästötavoitteeseen pääsemiseksi (*Glasgow Financial Alliance for Net Zero – GFANZ*).

Luvattu 130 biljoonan dollarin summa on vartenotettava määrä rahaa, vaikka se investoidaankin yli 30 vuoden kuluessa. Carney huomautti, että summa olisi noin kaksi prosenttia suurten teollisuusmaiden vuosittaisesta BKT:sta vuoteen 2050 asti.

Hän ei kuitenkaan maininnut, lopettaisiko summa kasvavat rahoitusvirrat yksityisiltä pankeilta fossiilisia polttoaineita polttavalle energiateollisuudelle. Tähän rahoitukseen kuuluvat 60 merkittävän pankin tekemät 3,8 biljoonan investoinnit fossiilisiin polttoaineisiin Pariisin ilmastokokouksen jälkeen vuodesta 2015 lukien.

Kyseiseen summaan voidaan myös lisätä eri maiden eri puolilla maailmaa tekemät investoinnit ja niiden myöntämä julkinen tuki fossiilisten polttoaineiden polttamiseen ja louhintaan, mukaan lukien, vain muutamia mainitakseni, Kiina, Yhdysvallat, Kanada, Puola, Venäjä, Norja, Saudi-Arabia ja Australia. Kolmenkymmenen vuoden aikana GFANZ-investointivirrat voivat olla suunnilleen 4,5 biljoonaa dollaria vuodessa, mikä on suunnilleen sen verran kuin nyt investoidaan vuosittain fossiilisiin polttoaineisiin.

Koska kaikki suuret teollisuusmaat ennustavat talouden jatkuvan perinteisellä 2 %:n kasvulla tai hieman enemmän, suurin osa GFANZ-investoinneista näyttäisi virtaavan kasvun

rahoittamiseen sen sijaan, että ne korvaisivat jo olemassa olevaa kasvihuonekaasuja päästävää teollisuutta. Itse asiassa Carney korosti erityisesti kasvun merkitystä julkistuspuheessaan.

Edellä luettelemani johdattelee meidät maailmantalouteen, joka karkeasti kaksinkertaistuu hieman yli 30 vuoden aikana, vaikka väkiluku pysyisi ennallaan. Professori Luiz Marquez Sao Palosta selosti ekologisen taloustieteen yhdistyksen sivutapahtumassa, jonka koolle kutsumiseen osallistuin, mitkä ovat tällaisen kasvun synkät seurannaisvaikutukset. Kasvava maailmantalous, vaikka se olisi vaihtoehtoisten energialähteiden ruokkima, voi siitä huolimatta olla erittäin tuhoisa, samalla logiikalla kuin on vihreällä energialla toimiva lentotukialus.

Kasvuodotukset ovat kuitenkin juuri sitä, mitä perinteisen taloudellisen ajattelun edustajilta voidaan odottaa. On vaikea löytää poliitikkoja ja pankkiireja, jotka eivät tukisi kasvua. Kasvu on heille ainoa mahdollinen ratkaisu kaiken sen velan hoitamiseen, joka on kertynyt heidän tilinpidoissaan sitten viimeisimmän suuren talouskriisin. Toipuminen koronaviruksesta on vain lisännyt velkataakkaa.

Johtopäätös

Meidän tulee löytää tapa siirtää tämä velkakertymä taseen vastaavaa-puolelle säilyneenä luonto- ja inhimillisenä pääomana. Jos emme tähän pysty, tulemme kohtaamaan useita ympäristökatastrofeja, jotka ovat vaikutuksiltaan ilmastokriisiäkin suurempia.

Jälkipuintia

Kirjoitin yllä olevan pian Glasgow'iin saavuttuani konferenssin toisella viikolla. Sitten tulivat COP 26:n dramaattiset päätöspäivät.

Kenties dramaattisin hetki oli, kun COP:n presidentti Alok Sharma purskahti kyyneliin Intian edustajan vaatiessa päätöslauselmaehdotuksen sanamuodon muuttamista kivihiihen käytön "asteittaisesta lopettamisesta" sen "asteittaiseksi vähentämiseksi".

Intian edustaja väitti, että ilmastonmuutos johtui kehittyneiden maiden liikakulutuksesta ja että Intia tarvitsee fossiilisia polttoaineita kehittyäkseen. Hän varmaan ajatteli maansa miljoonia, jotka yhä kamppailevat noustakseen köyhyydestä, samoin kuin häntä tukeneet Kiinan ja Etelä-Afrikan edustajat.

Kehitysmaiden auttamiseksi sopeutumaan ilmastomuutokseen ja ei-fossiilisten energialähteiden kehittämiseksi ehdotettiin vihreän rahaston perustamista, johon kehittyneet maat lahjoittaisivat vuosittain 100 miljardia dollaria. Tämä on ollut ilmastokokousten pöytäkirjoissa Kööpenhaminasta lähtien, mutta se on lopulta jäänyt ilman rahoitusta. Asia siirrettiin viimeisteltäväksi seuraavaan ilmastokokoukseen Egyptissä vuonna 2022.

Päätöslauselman luonnos saatiin lopulta laadittua Pariisin sopimuksen kuudennen artiklan osista, jotka antavat kehittyneiden maiden yrityksille ja hallituksille mahdollisuuden saada

päästöhyvityksiä investoinneistaan päästöjen vähentämishankkeisiin köyhemmissä maissa. Jonathan Crook *Carbon Market Watch*ista kertoi minulle, että häntä huoletti, ettei kaksinkertaisen laskennan mahdollisuuksia oltu kokonaan poistettu uudessa sanamuodossa. Sama koskee niitä kummitusmaisia päästövähennysyksiköitä, joita luotiin Kioton ilmastokokouksessa sovitun ilmasto-kehitysmekanismien puitteissa. Paljon näyttäisi riippuvan ehdotetun valvontaelimen kokoonpanosta, jotta kuudennesta artiklasta ei tulisi porsaanreikä, joka, niin kuin kansalaisjärjestöt pelkäävät, upottaisi Pariisin sopimuksen, kun voittoa tavoittelevat treidaajat tulevat päästövähennysyksiköiden markkinoille.

Odotin, että Brasilia olisi ollut aktiivisempi yrityksissään vesittää artikla kuusi. Mietin, oliko minulla tässä pieni rooli käyttäessäni tilaisuutta hyväkseni vuotamalla julkisuuteen uusi, ja varsin langettava raportti Amazonin tuhoamisesta. Joku muukalainen jätti siitä kopion työpöydälleni lehdistöhuoneen ulkopuolella. Hän katosi ennen kuin ehdin nähdä, että raportti oli merkitty julkaistavaksi kahden päivän kuluttua. Lähetin sen heti postituslistani jäsenille yhdessä Scientists Warning -ajatushautomon artikkelin kanssa - ajatushautomo, joka lähetti vuosikymmeniä sitten ensimmäiset varoitushuudot ilmastokriisistä.

Pääsaavutus

Ehkä tärkein saavutus, josta Glasgow muistetaan, on maailmanlaajuinen päästöraportoinnin sääntöjen standardointi. Säännöt luovat uskottavuutta ja tekevät kansalliset ilmastotoimet vertailukelpoisiksi toistensa kanssa. Tämä on välttämätöntä COP-prosessin toimivuuden kannalta. Jäämme odottelemaan, onko sillä vaikutusta.

Henkilökohtaisia huomioita

Nyt kun jälleen yksi ilmastokokous päättyi, tulee pohtineeksi, oliko osallistumisellani mitään merkitystä. Oliko järkeä antautua päivittäiseen näytteenottoon nenästä ja viikoittaiseen syvältä kurkusta kaivettuun näytteeseen?

Sitä ei voi varmuudella tietää, oliko raportin jakelemisella, ministerille osoitetulla kysymyksellä tai osuudella sivutapahtuman järjestämiseen paljon merkitystä. Mutta on selvää, että ilmastokokoukset ilman kansalaisjärjestöjen osallistumista ja kansalaisten aktiivisuutta olisivat täysin eri juttu. Osallistuminen vie asioita eteenpäin ja auttaa neuvotteluja ulos umpikujista. Ehkä Glasgowissa olisi voitu saavuttaa enemmänkin, ellei koronaepidemian vuoksi tarkkailijoihin olisi kohdistettu niin paljon rajoituksia, jotka vaikeuttivat pääsyä täysistuntoihin ja osallistumista työryhmien työskentelyyn.

Oli pettymys, ettei kokouksessa kuultu merkittäviä päästövähennysilmoituksia Kiinan kaltaisilta isoilta kasvihuonekaasujen tuottajilta tai Australian ja Norjan kaltaisilta hiilen ja öljyn viejiltä. Kriisin tässä vaiheessa tällaiset signaalit ovat jo pahasti kaivattuja.. Pääministeri Trudeauun ilmoitusta fossiilisille polttoaineille asetettujen päästöverojen käyttöönotosta varjosti välittömästi ilmastokokouksen jälkeen tapahtuneet joukkopidätykset, jotka kohdistuivat Kanada Tyynenmeren rannikolla vedettävää maakaasuputkea vastustaviin, alkuperäisväestöä edustaviin mielenosoittajiin.

Uskonnollisten ryhmien mahdollinen panos

Koska suurin osa maailman ihmisistä samaistuu johonkin uskonnolliseen suuntaukseen, uskonryhmät ovat piilevä mutta voimakas muutosvoima, kunhan ne vain saattavat äänensä kuuluville. Ilmastomuutoksen aiheuttamien vahinkojen ja tuhojen korvaukset niistä kärsiville oli keskeisin asia, jota uskonryhmät pitivät esillä. He ilmaisivat erityishuolensa kasvavasta ahdingosta pienissä, merenpinnan nousun uhkaamissa saarivaltioissa. Valitettavasti vauraat maat, mukaan lukien Yhdysvallat, eivät olleet halukkaita etenemään näiden asioiden kanssa.

Näyttää siltä, että uskonryhmille, jotka haluavat pysyä merkityksellisinä kohdatessaan ihmiskunnan historiallisen ekokriisin, on tärkeää löytää juurensa yhteisöinä, joilla on visio paremmasta maailmasta valtaviiran ulkopuolella. Yhteisöinä, joissa sitoudutaan elämisen tapoihin, joissa etsitään aineellista vaurautta korkeampia arvoja. Historiallinen taistelu orjakauppaa vastaan tai kamppailu uskonnonvapauden puolesta näytti aikoinansa melko epätoivoiselta. Olemme nyt samankaltaisessa, näennäisesti toivottomassa tilanteessa ekologisen kriisin syventyessä. Kriisi näyttää ylivoimaiselta, mutta vahvistamalla yhteisöjämme voimme luoda aatteellisen perustan tullaksemme muutosvoimaksi, joka turvaa lapsenlapsillemme elämiskelpoisen tulevaisuuden. Mikä olisi tärkeämpi toimi tartuttavaksi juuri nyt? Voimme voittaa tai hävitä, mutta se antaa elämällemme enemmän merkitystä kuin koskaan aiemmin.

Osallistuminen Stuart Scottin muistotilaisuuteen Clyde-joen ylittävällä sillalla oli mieleenpainuva henkilökohtainen tapahtuma. Stuart oli urhoollinen taistelija ihmiskunnan yhteisen asian puolesta. Hänen tuhkansa ripotettiin jokeen tuona pilvisenä päivänä. Stuart oli järjestellyt sivutapahtumia Usko ja Tiede -aloitteen (*Faith and Science Initiative*) sekä Tiedemiehet Varoittavat (*Scientists Warning*) -ajatushautomon COP-yhteyshenkilönä lähes vuosikymmenen ajan, kun aloitin hänen vapaaehtoisena lehdistöassistenttinaan Pariisissa vuonna 2015. Stuart kuoli selkäydinsyöpään heinäkuussa 2021, täysin sitoutuneena tekemään valmistelemaa työtä Glasgow'n ilmastokokouksen eteen viimeisiin päiviinsä asti.

Yksi projekteistani COP 26:ssa oli avustaa sivutapahtumassa, jossa julkaistiin järjestyksessä neljäs tutkijoiden varoitustiedonanto. Ed Gemmellin johtamaa tapahtumaa voidaan pitää menestyksenä. Se sisälsi ehdotuksen BKT:n korvaamiseksi järkevämmällä tavalla mitata ihmillistä hyvinvointia. Sen, ja itse asiassa koko ilmastokokousprosessin tehokkuuden tulee määräämään se, kuinka kasvava liike onnistuu lisäämään tietoisuutta siitä, kuinka ihmiskunnan hyvinvointi liittyy olennaisesti harmoniseen suhteeseen luonnon kanssa. Kasvaako tuo tietoisuus riittävän nopeasti pystyäkseen torjumaan luonnon monimuotoisuuden häviämisen?

Sekä parantaakseen maailman, jota ihmiset turmelevat seurauksin, jotka ulottuvat paljon ilmastokriisiä pitemmälle?

Olen kiitollisuuden velkaa erityisesti Glasgown Ystäville Kate ja Tom Philbrickille, jotka isännöivät minua kotonaan ensimmäisen Skotlannin vierailuni aikana.

Helsinki: Post COP26, uudenvuodenpäivänä 2022

Lähteet:

The Amazon we want: new report. Ladattavissa osoitteessa

<https://ihopenet.org/2021/12/10/the-amazon-we-want-new-report>

Luiz Marques, "Capitalism and Environmental Collapse", Springer, 2020

Fourth European Scientists Warning Report, December 2021

Deep Throat Encounters and Zombie Credits in Glasgow

Ahti Tolvanen

It began on Halloween....

I was pleased to be the only representative, though unofficial, of Finnish Quakers on site- as well as at meetings on the COP Interfaith Liason Committee. I was also honored to accept an invitation to attend a vigil, one of a series, during the weeks of COP 26, as a guest of local Friends, which occurred at Glasgow Quaker Meeting House.

Finance

First about finance, because I think it is *the key element* driving the climate crises. It is not effectively addressed at the COPs and is generally a topic which people avoid or are bored by- which is why it is killing them and us.

Mark Carney's announcement Nov. 3rd 2021 of new commitments by global financial institutions for over 130 trillion USD in financing to help countries and companies reach net zero came like a breath of fresh air to a COP which was starting to seem unpromising.

As covid 19 restrictions caused long queues, and the absence of many developing country and island state representatives called into question the expectation of "the most accessible of COPs" some might be forgiven for thoughts of flying home early.

In announcing the extensive financing program of *The Glasgow Financial Alliance for Net Zero and affiliates*, GFANZ, the former governor of the Banks of England and Canada remarked, aptly citing Greta Thuneberg, the announcement was **not** just "blah, blah blah".

A sum as large as 130 trillion is serious money, even if invested over 30th years. Carney pointed out that this would amount to about 2 per cent of the GDP of the major industrial nations every year until 2050.

He did not mention however, if this would end the mounting financing streams from private banks to fossil fuel burning energy industries which includes 3.8 trillion in investments by 60 major banks just since the Paris COP in 2015.

Added to that are the continued investments and incentives of governments around the world for the burning and extraction of more fossil fuels, including China, USA, Canada, Poland, Russia, Norway, Saudi Arabia and Australia, to name a few.

Over thirty years the GFANZ investment flows might roughly amount to 4.5 trillion USD yearly which is about what is now being invested yearly into fossil fuels.

As all major industrialised countries are envisioning economic growth rates which are conventionally expected to come in at 2 % or better, most of the GFANZ investments would seem to be flowing into new growth rather than replacing industries releasing greenhouse gases..

In fact, the importance of new growth was specifically highlighted by Carney in his announcement speech.

This will get us to a world economy which will have roughly doubled in just over 30 years, even if the population remains the same. The grim consequences of such growth were detailed by Professor Luiz Marquez of Sao Palo, in a side event by the *Association for Ecological Economics* which I was involved in convening. A growing global economy, even fueled by alternative energy, can still be a highly destructive entity, just like the aircraft carrier powered by green energy.

The projected growth is what one would expect as far as conventional economic thinking goes. Politicians and bankers who *do not* support growth are hard to find. Growth is the only answer they have for all the debt that has been accumulating on their books since before the last economic crisis and building back from covid has only added to it.

Conclusion

We need a way to transfer all that debt onto the blue side of the balance sheet as preserved natural and human capital. If we can't do that we will be dealing with a multiple environmental catastrophe much beyond the climate crisis.

Afterthoughts

I wrote the above soon after my arrival in Glasgow during the second week of the conference. Then came the dramatic closing days of the COP 26.

The most dramatic moment was perhaps as COP President Alok Sharma broke down in tears when the Indian delegate insisted on amending wording in his proposal from "phase out" coal to "phase down coal".

The Indian representative argued that climate change was due to excessive consumption by developed countries and that India needed fossil fuels to develop. He was *surely* thinking of the millions in his country *still struggling* to rise out of poverty, as were the representatives of China and South Africa who backed him.

To aid developing countries adjust and develop non-fossil energy a proposal was made to create a **Green Fund** to which \$100 billion annually would be donated by developed countries. This had been on the COP books since Copenhagen, but has remained unfunded and was moved for finalization to the next COP in Egypt in 2022.

Drafting was finally completed on the parts of Article 6 of the Paris Treaty which would allow companies and governments in developed countries to obtain emission credits for investing in emission-cutting projects in poorer countries. Jonathan Crook of *Carbon Market Watch* told me he was worried that opportunities for double counting were not all eliminated in the new wording. Nor were the flawed “zombie” credits created under the Kyoto COP. Much seems to rest on the composition of the proposed supervisory body to prevent Article 6 from becoming the leak which NGOs feared would sink the Paris Agreement once profit-seeking traders moved in.

I expected Brazil to be more active in watering down Article 6. I wondered if I had played a small part in this when I took the opportunity to leak a *new and damning* report on destruction of the Amazon. A stranger left a copy on the table I was working at outside the press room. He disappeared before I saw that the report was marked for release two days hence. I immediately sent it out to my mailing list along with an item on *Scientists Warning*, a think tank which first started sounding the alarm on the climate crises to decades ago.

Main Achievement

Perhaps the main achievement for which Glasgow will be remembered is the finalization of a set of global rules to standardize emissions reporting to provide credibility and comparability to reporting of cuts at the national level. This is essential to make the COP process work; the impact remains to be seen.

Personal Reflections

As another COP ended, one again naturally reflects on whether there was any significance to one's attendance there. Were the daily nose swabs and the weekly deep throat samples worthwhile?

There is no way to really know for sure if a shared document, a question to a minister or one's part in a side event means much. But clearly a COP without NGO involvement and citizen engagement would be an altogether different affair. That engagement is what drives any progress and moves the talks out of looming impasses. Perhaps more could have been accomplished in Glasgow were it not for the covid motivated limitations on observers and difficult live access to plenaries and working groups.

The lack of significant announcements to cut emissions further by leading emitters like China, or coal and oil exports by Australia and Norway, was disappointing. At this stage of the crisis such *signal announcements* are overdue. An announcement by Prime Minister Trudeau on implementation of emission taxes on the fossil fuels industry was overshadowed, immediately after COP 26, by mass arrests of aboriginal protesters opposing a pipeline on the Pacific coast.

The potential significance of faith groups

As the vast majority of the world's people identify with one faith or another, faith groups are a powerful latent force for change if they can find a voice. Loss and Damage reparations for destructive climate events was a key issue raised by faith groups, with special

concern expressed for the growing plight of small island states threatened by rising seas. Unfortunately the wealthy states, including the USA, were not willing to move ahead on this.

It seems the time has come for faith groups who wish to remain relevant in face of the historic threat humanity faces in the bio-crisis at hand to discover their roots in as communities with a vision for a better world outside the mainstream. As communities committed to lifestyles seeking higher values beyond material affluence. The historic struggles against the slave trade and for religious freedom, for instance; both seemed to face insurmountable odds in their day. We are in a similar seemingly hopeless situation now as the bio-crisis deepens. The new crisis seems overwhelming but by strengthening our communities we can begin to build up a groundswell of actions and become the force for change that will secure a livable future for everyone's grandchildren. What cause can be more important to take on now? Win or lose, it will give meaning to our lives as never before.

A memorable personal moment was attending a memorial to Stuart Scott on a bridge over the Clyde. Win or lose, Stuart was a man for the cause of humanity. On that cloudy day his ashes were sprinkled into the river. Stuart had been convening side events as the COP liaison for the *Faith and Science Initiative*, as well as *Scientists Warning* for almost a decade when I first volunteered as his press assistant in Paris in 2015. Stuart passed away due to spinal cancer in July 2021, engaged to his last days in preparing for Glasgow.

One of my projects at COP 26 was to assist with a side event to release the fourth *Scientists Warning* statement. Chaired by Ed Gemmell, this event was a relative success. It included a proposal to replace GDP with a saner model to measure human well being. Its efficacy, and indeed that of the whole COP process, will be determined by the success of the growing movement to raise awareness of how human welfare is elementally connected to a harmonious relationship with the natural world. Will it build up in time to turn the fateful tide of biodiversity loss?

And heal a world that humans are impacting with harmful consequences reaching far beyond climate?

I owe a special debt of gratitude to Glasgow Friends Kate and Tom Philbrick who hosted me in their home during my first visit to Scotland

Helsinki: Post COP26, New Year's Day 2022

SOURCES:

"The Amazon we want": new report

<https://ihopenet.org/2021/12/10/the-amazon-we-want-new-report>

Luiz Marques, "Capitalism and Environmental Collapse" Springer, 2020

Fourth European Scientists Warning Report, December 2021

